

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 20-03-2017

Αριθ. Πρωτ. Γ/ΕΞ/2352/20-03-2017

Α Π Ο Φ Α Σ Η ΑΡ. 33 / 2017

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στις 08-02-2017, σε συνέχεια της από 07-12-2016 συνεδρίασης, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν ο Αναπληρωτής Πρόεδρος Γεώργιος Μπατζαλέξης, κωλυμένου του Προέδρου της Αρχής Κωνσταντίνου Μενουδάκου, και τα αναπληρωματικά μέλη Παναγιώτης Ροντογιάννης, Χαράλαμπος Τσιλιώτης, ως εισηγητής, και Γρηγόριος Τσόλιας, σε αναπλήρωση των τακτικών μελών Αντώνιου Συμβώνη, Σπυρίδωνα Βλαχόπουλου και Χαράλαμπου Ανθόπουλου, αντίστοιχα, οι οποίοι, αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως, δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Παρούσες χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Θεοδώρα Τουτζιαράκη, νομικός ελεγκτής – δικηγόρος, ως βοηθός εισηγητή, και η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/5036/08-08-2016 προσφυγή του, ο Α καταγγέλλει τη μη ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασής του στα δεδομένα συγκεκριμένων τηλεφωνικών συνομιλιών του με υπαλλήλους/συνεργάτες της τράπεζας Eurobank Ergasias A.E. Ειδικότερα, ο προσφεύγων αναφέρει ότι, στο πλαίσιο εκτέλεσης της από ...-...-2014 σύμβασης διαχείρισης χαρτοφυλακίου που έχει συνάψει με την Τράπεζα, έδωσε εντολή ολικής ρευστοποίησης του λογαριασμού χαρτοφυλακίου μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας με τη μονάδα Private Banking στις

...-2016 και περί ώρα 11:00. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η Τράπεζα δεν εκτέλεσε την εντολή αυτή προσηκόντως, με αποτέλεσμα ο προσφεύγων να υποστεί μεγάλη οικονομική ζημία. Ακολούθως, με το από ...-2016 έγγραφο αίτημά του προς την Τράπεζα, ο προσφεύγων ζήτησε τη χορήγηση αντιγράφου των τηλεφωνικών συνομιλιών που πραγματοποιήθηκαν από ...-2016 μέχρι και ...-2016 με το τμήμα Private Banking μεταξύ του ίδιου και συγκεκριμένων υπαλλήλων της Τράπεζας. Ωστόσο, σύμφωνα με τα καταγγελλόμενα, η Τράπεζα δεν απάντησε καθόλου στο αίτημα αυτό (βλ. ιδίως τις από ...-2016 και ...-2016 απαντήσεις της Τράπεζας προς τον αιτούντα, στις οποίες δεν αναφέρεται καθόλου το ασκηθέν δικαίωμα πρόσβασης).

Στο πλαίσιο εξέτασης της ως άνω υπόθεσης, η Αρχή ζήτησε από την Τράπεζα να διευκρινίσει τις απόψεις της επ' αυτής, οι οποίες υποβλήθηκαν εγγράφως (βλ. έγγραφο υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/5036-1/21-09-2016 της Αρχής προς την Τράπεζα και υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/7029/02-11-2016 απάντηση της τελευταίας, κατόπιν του υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6596/19-10-2016 αιτήματός της για παροχή παράτασης ως προς την προθεσμία απάντησης). Ειδικότερα, η Τράπεζα διευκρίνισε ότι στις ...-2016 ο προσφεύγων προσήλθε στο χώρο της Τράπεζας προς ακρόαση των συνομιλιών που είχε ζητήσει, ενώ στις ...-2016 έλαβε αντίγραφο της από ...-2016 απομαγνητοφωνημένης συνομιλίας σε έντυπη μορφή με αλληλογραφία.

Ακολούθως, ο προσφεύγων και η τράπεζα Eurobank κλήθηκαν νομίμως σε ακρόαση κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον της Αρχής στις 07-12-2016 με τις υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/5036-3/24-11-2016 και Γ/ΕΞ/5036-4/24-11-2016 κλήσεις, αντίστοιχα, και προσήλθαν. Η Τράπεζα εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο Άλκηστη Χ. Σπέντζου και από τα στελέχη της Β και Γ, και ο προσφεύγων παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου Μαρίας Π. Σακελλαρίου. Κατά τη συνεδρίαση, οι κατά τα άνω παραστάτες απάντησαν σε ερωτήσεις των μελών του Τμήματος και εξέθεσαν τις απόψεις τους, τις οποίες ανέπτυξαν κατόπιν διεξοδικώς με σχετικά υπομνήματά τους, που κατατέθηκαν εντός της προθεσμίας που τους παρασχέθηκε (βλ. το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/8296/15-12-2016 υπόμνημα του προσφεύγοντος και το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/8270/15-12-2016 υπόμνημα της Τράπεζας).

Η Αρχή, μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου της υπόθεσης, αφού άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγητή, η οποία παρέστη χωρίς δικαίωμα ψήφου και αποχώρησε μετά τη συζήτηση της υπόθεσης και πριν από τη διάσκεψη και τη λήψη απόφασης, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

1. Στο άρθρο 2 στοιχ. α' και γ' του ν. 2472/1997 ορίζονται οι έννοιες των απλών δεδομένων και του υποκειμένου αυτών αντίστοιχα, ενώ στο στοιχ. δ' του ίδιου άρθρου ορίζεται και η έννοια της επεξεργασίας, στην οποία συμπεριλαμβάνονται «η συλλογή, ..., η διατήρηση ή αποθήκευση, ..., η χρήση, ..., η διαγραφή, η καταστροφή.». Ακολούθως, στο άρθρο 4 του ν. 2472/1997 ορίζονται οι βασικές αρχές της επεξεργασίας, ενώ στο άρθρο 5 του ίδιου νόμου ορίζονται οι επιμέρους προϋποθέσεις για τη νομιμότητά της. Επιπρόσθετα, στο άρθρο 10 του ίδιου νόμου ορίζονται οι υποχρεώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας και του εκτελούντος την επεξεργασία σχετικά με το απόρρητο και την ασφάλεια της επεξεργασίας, από τις οποίες προκύπτει ότι ουσιώδες στοιχείο της νόμιμης επεξεργασίας είναι η λήψη των κατάλληλων μέτρων ασφάλειας και ο έλεγχος αυτών από τον υπεύθυνο επεξεργασίας. Περαιτέρω, το άρθρο 12 του ν. 2472/1997 καθιερώνει το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου στα δεδομένα που το αφορούν με κύριο σκοπό να βεβαιώνεται το υποκείμενο για την ακρίβεια και τον σύννομο χαρακτήρα της επεξεργασίας των δεδομένων του (βλ. αιτιολογική σκέψη 41 της Οδηγίας 95/46/EK). Ως εκ τούτου, για την ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης δεν απαιτείται η επίκληση έννομου συμφέροντος, αφού θεωρείται δεδομένο το έννομο συμφέρον (έστω και ηθικό) του υποκειμένου να λάβει γνώση πληροφοριών, οι οποίες το αφορούν και οι οποίες έχουν καταχωρηθεί σε αρχείο που τηρεί ο υπεύθυνος επεξεργασίας, έτσι ώστε να πραγματώνεται η βασική αρχή του δικαίου για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, που συνίσταται στη διαφάνεια της επεξεργασίας ως προϋπόθεση κάθε περαιτέρω ελέγχου της νομιμότητάς της εκ μέρους του υποκειμένου των δεδομένων (βλ. ενδεικτικά Αποφάσεις της Αρχής υπ' αριθμ. 71/2013, 72/2013, 98/2014, 149/2014, 48/2015, 71/2015, 16/2017). Ομοίως, δεν απαιτείται η επίκληση των λόγων για τους οποίους το υποκείμενο των δεδομένων επιθυμεί την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης ούτε θα πρέπει να υπάρχει προηγούμενη κρίση από την πλευρά του υπεύθυνου επεξεργασίας ως προς το αν δικαιολογείται η άσκηση του δικαιώματος αυτού ή όχι (βλ. ιδίως Αποφάσεις 1/2005, 72/2013 και 16/2017 της Αρχής). Τέλος ο υπεύθυνος επεξεργασίας, έχει υποχρέωση να απαντήσει εγγράφως, κατά τρόπο εύληπτο και σαφή και μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών (άρθρο 12 παρ. 1, 2 και 4 του ν. 2472/1997).

2. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 3 του ν. 3471/2006 «Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών», όπως ισχύει, «3. Επιτρέπεται η καταγραφή συνδιαλέξεων και των συναφών δεδομένων κίνησης, όταν πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια νόμιμης επαγγελματικής πρακτικής με σκοπό την παροχή αποδεικτικών στοιχείων εμπορικής

συναλλαγής ή άλλης επικοινωνίας επαγγελματικού χαρακτήρα, υπό την προϋπόθεση ότι και τα δύο μέρη, μετά από προηγούμενη ενημέρωση σχετικά με το σκοπό της καταγραφής, παρέχουν τη συγκατάθεση τους.» Όπως έχει εξάλλου κρίνει η Αρχή, όταν η καταγραφή των συνδιαλέξεων είναι νόμιμη σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 3 του ν. 3471/2006, τότε δεν απαιτείται προηγούμενη συγκατάθεση και των δύο μερών, αλλά προηγούμενη ενημέρωση του μέρους που δεν έχει την πρωτοβουλία της καταγραφής σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 2472/1997 (πρβλ. Ετήσια Έκθεση 2006 της Αρχής, σελ. 78, καθώς και άρθρο 5 παρ. 2 της Οδηγίας 2002/58/ΕΚ σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 23 της ίδιας Οδηγίας)¹. Διευκρινίζεται δε ότι, σύμφωνα με τη συμπληρωματικώς εφαρμοζόμενη γενική αρχή του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 2472/1997, τα δεδομένα θα πρέπει να τηρούνται για όσο χρόνο απαιτείται για την επίτευξη του ως άνω σκοπού.

3. Εν προκειμένω, οι καταγεγραμμένες συνομιλίες του προσφεύγοντος με τους υπαλλήλους της Τράπεζας αποτελούν καταρχήν απλά προσωπικά δεδομένα του υποκειμένου τους (άρθρο 2 στοιχ. α' και γ' του ν. 2472/1997 σε συνδυασμό με άρθρο 2 παρ. 3 του ν. 3471/2006). Η καταγραφή των ως άνω δεδομένων από την Τράπεζα συνιστά αυτοματοποιημένη επεξεργασία (άρθρο 2 στοιχ. δ' σε συνδυασμό με άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 2472/1997, όπου για το χαρακτηρισμό μιας επεξεργασίας ως αυτοματοποιημένης αρκεί αυτή να είναι και εν μέρει αυτοματοποιημένη). Η επεξεργασία αυτή επιτρέπεται, καθώς πραγματοποιείται στο πλαίσιο νόμιμης επαγγελματικής πρακτικής με σκοπό την παροχή αποδεικτικών στοιχείων επικοινωνίας επαγγελματικού χαρακτήρα, ενώ ο προσφεύγων αναφέρει ότι ενημερώθηκε αυτοματοποιημένα ότι οι κλήσεις του καταγράφονται και τηρούνται στο αρχείο της Τράπεζας (άρθρο 4 παρ. 3 του ν. 3471/2006 σε συνδυασμό με άρθρο 11 του ν. 2472/1997). Περαιτέρω, η Τράπεζα έχει γνωστοποιήσει την επεξεργασία αυτή στην Αρχή (βλ. υπ' αριθμ. πρωτ. ΓΝ/ΕΙΣ/902/12-04-2002, όπως συμπληρώθηκε με το ΓΝ/ΕΙΣ/1063/27-04-2016), όπως έχει εκ του νόμου υποχρέωση ως υπεύθυνος επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 6 σε συνδυασμό με το άρθρο 7Α παρ. 1 περ. β' εδ. 3 του ν. 2472/1997, όπου ρητώς προβλέπεται ότι οι τράπεζες δεν απαλλάσσονται από την σχετική υποχρέωση. Ο προσφεύγων, ως υποκείμενο των δεδομένων, έχει δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα που τον αφορούν και περιέχονται στο σύνολο των

¹ Αιτιολογική Σκέψη 23 της Οδηγίας 2002/58/ΕΚ: «Το απόρρητο των επικοινωνιών θα πρέπει να εξασφαλίζεται και κατά τη σύννομη επιχειρηματική πρακτική. Όποτε είναι απαραίτητο και νομικώς επιτρεπτό, οι επικοινωνίες μπορούν να καταγράφονται προς το σκοπό της απόδειξης εμπορικών συναλλαγών. Κατά τη διαδικασία αυτή εφαρμόζεται η οδηγία 95/46/ΕΚ. Προ της καταγραφής, τα μέρη των επικοινωνιών θα πρέπει να ενημερώνονται περί αυτής, του σκοπού της και της διάρκειας αποθήκευσης. Η καταγεγραμμένη επικοινωνία θα πρέπει να απαλείφεται το συντομότερο δυνατόν και, εν πάση περιπτώσει, το αργότερο στο τέλος της περιόδου κατά την οποία επιτρέπεται νομίμως η αμφισβήτηση της συναλλαγής.»

Άρθρο 5 παρ. 2 (απόρρητο των επικοινωνιών) της Οδηγίας 2002/58/ΕΚ: «Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει οποιαδήποτε επιτρεπόμενη από το νόμο καταγραφή συνδιαλέξεων και των συναφών δεδομένων κίνησης όταν πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια νόμιμης επαγγελματικής πρακτικής με σκοπό την παροχή αποδεικτικών στοιχείων μιας εμπορικής συναλλαγής ή οποιασδήποτε άλλης επικοινωνίας επαγγελματικού χαρακτήρα.»

καταγεγραμμένων αυτών συνομιλιών (άρθρο 12 του ν. 2472/1997), ενώ η Τράπεζα, από την πλευρά της, ως υπεύθυνος επεξεργασίας, δεν ικανοποίησε το δικαίωμα πρόσβασης του προσφεύγοντος, ως όφειλε (άρθρο 12 παρ. και 2 και 4 του ν. 2472/1997), καθώς απάντησε στον προσφεύγοντα ύστερα από πάροδο μεγάλου χρονικού διαστήματος (οκτώ μήνες), λαμβανομένου υπόψη ότι το αίτημα του προσφεύγοντος εστάλη στις ...-...-2016, ενώ η Τράπεζα απάντησε στον προσφεύγοντα στις ...-...-2016 (ακρόαση καταγεγραμμένης συνομιλίας) και στις ...-...-2016 (παράδοση αντιγράφου απομαγνητοφωνημένης συνομιλίας) κατόπιν παρέμβασης της Αρχής, όπως αναφέρεται και στο ιστορικό της παρούσας (βλ. έγγραφο υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/5036-1/21-09-2016 της Αρχής προς την Τράπεζα και υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/7029/02-11-2016 απάντηση της τελευταίας, κατόπιν του υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6596/19-10-2016 αιτήματός της για παροχή παράτασης ως προς την προθεσμία απάντησης). Στο πλαίσιο αυτό, και δεδομένου ότι για την ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης δεν θα έπρεπε να υπάρξει προηγούμενη κρίση από την πλευρά του υπεύθυνου επεξεργασίας ως προς το αν δικαιολογείται η άσκηση του δικαιώματος αυτού ή όχι (βλ. ιδίως Αποφάσεις της Αρχής 1/2005, 72/2013 και 16/2017), κρίνονται απορριπτέοι οι ισχυρισμοί της Τράπεζας ότι α) το από ...-...-2016 αίτημα του προσφεύγοντος υποβλήθηκε στο πλαίσιο αμφισβήτησης ορισμένης τραπεζικής συναλλαγής και όχι in abstracto ούτε στο πλαίσιο αντίρρησής του για το σύννομο χαρακτήρα της επεξεργασίας των δεδομένων του και άρα η Τράπεζα δεν το εξέλαβε ως άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης στα προσωπικά δεδομένα του και β) μέχρι το Μάιο 2016 ο προσφεύγων δημιούργησε στα στελέχη της Τράπεζας την πεποίθηση ότι παρείλκε η ικανοποίηση του από ...-...-2016 αιτήματός του, πεποίθηση που ενισχύθηκε από το γεγονός ότι μέχρι τη διαβίβαση της υπό εξέταση προσφυγής στην Τράπεζα ο προσφεύγων δεν επανήλθε στο εν λόγω αίτημα. Και τούτο, διότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, το αίτημα του προσφεύγοντος ήταν απολύτως σαφές και κατανοητό (αφορά σε τηλεφωνικές συνομιλίες που πραγματοποιήθηκαν σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα 9 ημερών, με συγκεκριμένο τμήμα της Τράπεζας και με συγκεκριμένους υπαλλήλους της Τράπεζας) και επαναλήφθηκε σαφέστατα (με ξεχωριστή επισήμανση) και στην από ...-...-2016 εξώδικη δήλωσή του προς την Τράπεζα. Επισημαίνεται δε ότι η ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης είναι καθολική, αφορά δηλαδή σε όλες τις πληροφορίες που αφορούν στο υποκείμενο των δεδομένων και επιπλέον, δεν προϋποθέτει επίκληση των λόγων για τους οποίους το υποκείμενο των δεδομένων επιθυμεί την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος (βλ. άρθρο 12 της Οδηγίας 95/46/EK όπου ρητά γίνεται αναφορά σε δικαίωμα λήψης γνώσης των δεδομένων «ελεύθερα και απεριόριστα») ή διαμεσολάβηση (βλ. ιδίως Απόφαση 16/2017 της Αρχής). Συνεπώς, το γεγονός ότι η Τράπεζα ικανοποίησε τελικώς εν μέρει το δικαίωμα του προσφεύγοντος με την παράδοση αντιγράφου συγκεκριμένης απομαγνητοφωνημένης συνομιλίας κατόπιν παρέμβασης της Αρχής, δεν αίρει την

υποχρέωση της Τράπεζας α) να παρέχει πρόσβαση σε όλες τις ζητηθείσες συνομιλίες, και β) να απαντά εντός δεκαπέντε (15) ημερών με πληρότητα και ορθότητα, όπως ρητά ορίζει η διάταξη του άρθρου 12 του ν. 2472/1997.

4. Επιπρόσθετα, παρατηρείται ότι οι εσωτερικές διαδικασίες της Τράπεζας σχετικά με την καταγραφή και απομαγνητοφώνηση συνομιλιών, η γνωστοποίηση των οποίων στην Αρχή συμπληρώθηκε από την Τράπεζα στο πλαίσιο εξέτασης της συγκεκριμένης υπόθεσης (βλ. σχετικά 1-3 του υπ' αριθμ. πρωτ. ΓΝ/ΕΙΣ/1063/27-04-2016 υπομνήματος της Τράπεζας), δεν πληρούν κατά την εφαρμογή τους τις απαιτήσεις του άρθρου 12 του ν. 2472/1997, όπως αυτοί αναλυτικά εκτέθηκαν ανωτέρω (βλ. ιδίως σκέψεις 1 και 3). Ειδικότερα, στις διαδικασίες αυτές προβλέπεται ρητώς ότι πρέπει να διερευνάται η ανάγκη απομαγνητοφώνησης σε συγκεκριμένες μόνο περιπτώσεις (ιδίως λόγω αμφισβήτησης συναλλαγής και για εσωτερικό έλεγχο). Το γεγονός αυτό έχει ως συνέπεια να προκαλείται τόσο στους υπαλλήλους όσο και στους πελάτες της Τράπεζας η εσφαλμένη εντύπωση ότι απαιτείται επίκληση συγκεκριμένων λόγων για τους οποίους το υποκείμενο των δεδομένων επιθυμεί την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης και ότι θα πρέπει να υπάρχει προηγούμενη κρίση από την πλευρά του υπεύθυνου επεξεργασίας ως προς το αν δικαιολογείται η άσκηση του δικαιώματος αυτού ή όχι (βλ. σκέψη 1 της παρούσας και, ιδίως, Αποφάσεις 1/2005, 72/2013 και 16/2017 της Αρχής).

Η Αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα της παράβασης του άρθρου 12 του ν. 2472/1997 που αποδείχθηκε και της προσβολής που επήλθε από αυτή στο υποκείμενο, όπως αυτή εκτέθηκε αναλυτικά ανωτέρω, κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στην τράπεζα Eurobank, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, η προβλεπόμενη στο άρθρο 21 παρ. 1 εδαφ. β' του ν. 2472/1997 κύρωση που αναφέρεται στο διατακτικό και η οποία τυγχάνει ανάλογη με τη βαρύτητα της παράβασης και της προσβολής του προσφεύγοντος εξ' αυτής, καθώς και ότι πρέπει να της επισημανθεί επιπλέον η υποχρέωση που έχει, κατά τη εν λόγω διάταξη, να ικανοποιεί το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου στα προσωπικά του δεδομένα, όπως και στις καταγεγραμμένες νομίμως, κατά τα ανωτέρω συνομιλίες του με στελέχη και υπαλλήλους της, τους οποίους και πρέπει να ενημερώσει, δεόντως και κατά τρόπο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, για την άνευ ετέρου ικανοποίηση του εν λόγω δικαιώματος του υποκειμένου, χωρίς την ανάγκη επίκλησης εννόμου προς τούτο συμφέροντος και χωρίς δυνατότητα ελέγχου της συνδρομής ή μη τούτου στο πρόσωπο του ασκούντος το δικαίωμα αυτό υποκειμένου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή

1. Διαπιστώνει ότι η τράπεζα Eurobank δεν ικανοποίησε προσηκόντως το δικαίωμα πρόσβασης του προσφεύγοντος Α σχετικά με τα δεδομένα καταγεγραμμένων συνομιλιών του.
2. Επιβάλλει στην τράπεζα Eurobank πρόστιμο ύψους δέκα (10.000) χιλιάδων Ευρώ για τη μη ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης του προσφεύγοντος σύμφωνα με όσα εκτίθενται ανωτέρω στη σκέψη με αριθμό 3.
3. Επιτάσσει την τράπεζα Eurobank, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, να γνωστοποιεί στα στελέχη και το προσωπικό της, μέσω των θεσπισμένων εσωτερικής φύσεως κανόνων και διαδικασιών, που αφορούν την κατά νόμο καταγραφή και ανάκτηση ηχογραφημένων συνομιλιών, την ικανοποίηση αυτοτελώς του δικαιώματος πρόσβασης των υποκειμένων στα δεδομένα των καταγεγραμμένων συνομιλιών τους σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 12 του ν. 2472/1997, ιδίως εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των δεκαπέντε (15) ημερών και χωρίς να απαιτείται επίκληση ειδικότερων λόγων για την άσκηση του δικαιώματος αυτού.

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

Γεώργιος Μπατζαλέξης

Η Γραμματέας

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου